

Csibi Magor, a WWF Románia korábbi vezetője természetvédelemről, Dél-Koreáról, terveiről

Saját filmünk nem mindig szól rólunk

Miután egy évig vállalt szerepet a Természetvédelmi Világalap (World Wide Fund for Nature – WWF) dél-koreai szervezetében, hazatért Romániába Csibi Magor, aki korábban hét évig vezette a WWF romániai kirendeltségét. A magánszektorban folytatja, és nem látja a visszautat a politikába. A koreai tapasztalatokról, a WWF-es sikerekről, kudarcokról és a hogyan továbbról beszélgettünk.

„Pandamacis” színekben. Csibi Magor hét évig vezette a romániai WWF-et, majd Koreában folytatta a munkát

– Nyolc év „pandamaci” után bejelentette, hogy nem vállal többé szerepet a Természetvédelmi Világalap szervezetében. Említette korábban egy interjúban gyermekkorunk bélyeggyűjteményeit, amelyen keresztül először találkozott a környezetvédelmi világszervezettel. Hogyan találta meg a WWF, s milyen volt testközelbe kerülni egy ekkora világszervezettel?

– A szervezettel való az első találkozásom, amikor „felfedeztem” a

pandát gyerekkoromban, szülővárosomhoz kötik, akárcsak a WWF-hez való kerülésem is. Egy szép napon felhívott Potoczky László, akit amúgy is nagyon tiszteltem, és megkérdezte, hogy érdekelné-e a WWF igazgatói posztja, mivel egy ideje üresen áll. Ő ajánlott be, rövid időn belül találkoztam a regionális vezetéssel, és meg is állapodtunk. László végig fontos figura maradt számomra, mivel rengetegszer konzultáltam vele, amikor nehéz döntéseket kellett meghoznom, és ma is jó barátok vagyunk. Természetesen egy nagy világszervezet részének lenni rengeteg előnnyel jár, ugyanakkor megvannak a hátrányai is. Rengeteg országban, rengeteg irodában nagyon sok szakemberünk van, úgyhogy azokban a helyzetekben, amikor nem voltunk biztosak, hogy mit és hogyan tegyünk, mindig volt akitől tanácsot kérni, ugyanakkor rengeteget tanultunk egymástól. Másrészt, mivel mind egy hálózat részei vagyunk, néha nem lehet százszázalékosan helyi szempontból megközelíteni a dolgokat, így tiszteletben kell tartani a nemzetközi vagy más országokbeli véleményeket is. Hisz ha valahol baj van, akkor általában mindenhol baj lesz, úgyhogy hihetetlenül fontos, hogy végig, minden kijelentést érvekkell alátámasztani.

– Rögtön kiderült, hogy nem egy „Micimackóba” csöppent bele, hanem az egyáltalán nem túl vidám valóságba, legyen szó a szűz erdők vagy nagyvadak védelméről, a fakivágásokról, a természetvédelmi övezetekben a törpe vízi erőművek által elkövetett pusztításokról. Mesélne erről?

mellett a legrosszabb szájt a vadászathoz kötődő viták hagyták. Soha nem tudtam volna eddig elképzelni, hogy egy társadalmilag ennyire kevés embert érintő kérdés milyen hatalmas ellenállást képes mozgósítani. És amikor ellenállásról beszélünk, nem a közéletre gondolok, hanem azokra az érdekcsoportokra, amelyek ezen kis „iparág” mögött állnak, ebből profitálnak, és akik annak érdekében, hogy még egy ideig hasznot húzhassanak, képesek az ember-vadállat kapcsolatot annyira apokaliptikusan lefesteni, hogy ezzel döntő módon hozzájárulhatnak a fajok hosszú távú eltűnéséhez.

– Látványos és pozitív kicsengetésű történet viszont, hogy bölényeket telepítettek vissza Romániába, úgy tűnik, sikerrel.

– Az első bölény kiengedése volt az a pozitív élmény, amely először csalt könnyeket a szemembe a WWF-ben, soha nem fogom elfelejteni, amit akkor éreztem. A projekt hatalmas, és meg mindig az elején járunk. Ahhoz, hogy sikerként könyvelhessük el, nem csak az kell, hogy pár száz év múlva bölények éljenek a szabadban, hanem az is, hogy ezt a rég eltűnt fajt a helyi közösségek elfogadják, és sikeresen együtt éljenek vele. Remélem, az utánunk következő generációk számára ismét természetes lesz a bölény jelenléte a természetben legalább annyira, mint a különböző háziállatoké a legelőkön.

– Mik voltak amúgy a legnagyobb kihívások, amelyekkel a WWF Románia vezetőjeként szembesült? És mit tart legnagyobb sikerének, illetve kudarcának?

– A legnagyobb kihívás nagyon napfüggő. Szinte hetente jelent meg egy újabb nagy kihívás, mivel olyan országban élünk, amelyben szinte mindennap új ötlete támad a befolyásos embernek arra vonatkozóan, hogy miként lehet a természetből gyorsan pénzt csinálni. Ezekből a kihívásokból sokat a nyilvánosság elé kellett tárni, és a szimpatizánsaink segítségével többségüket meg tudtuk ál-

lítani, még mielőtt beindultak volna. A legnagyobb siker egyértelműen a szűz erdők védelme. A törvényi környezet most sem tökéletes vagy teljes, viszont egyértelműen ég és föld a különbség a nyolc évvel ezelőtti és a mai jogi helyzet között. A legnagyobb kudarc számomra az, hogy nyolc év után a hazai természetvédelmi civil szféra nem erősödött meg annyira, amennyire azt látni szerettem volna. Elmondhatjuk, hogy erősebb lett, mint ezelőtt nyolc évvel, viszont még mindig nagyon messze áll attól, hogy valódi, jelentős társadalmi szereplővé váljon.

Most jutottam el arra a szintre, hogy rájövök, hogy a saját filmemnek nem kell mindig rólam szólnia. Koreában megtanultam, hogy ha valós változást akarunk előidézni, akkor a legjobb út az, hogy megtaníthatjuk másoknak, miként segítsek elő a változást.

– Nagyjából egy évet töltött „pandamacis” színekben a dél-koreai WWF-nél. Mesélne egy kicsit az ottani tapasztalatokról, a mindennapokról, illetve arról, hogy mitől más ott egy környezetvédelmi világszervezetet képviselni?

– A fő különbség az, hogy amíg mi itt még mindig az erdőért, a vadállatokért és a természetért harcolunk, ők a levegőért. Szülőbambánál alatt legalább 65 napon át olyan magas a légszennyezés mértéke, hogy maszk nélkül ki sem lehet menni az utcára, a lakásokban pedig légtisztító berendezést kell működtetni.

FOLYTATÁS A 14. OLDALON

Az első bölény kiengedése csalt először könnyeket az aktivista szemébe WWF-es karrierje során

Csibi Magor

Csikszeredában született 1980. október 13-án. Szülővárosában, a Márton Áron Gimnáziumban érettségizett 1999-ben. Ezt követően Kolozsváron, a Babeş-Bolyai Tudományegyetemen politológiát tanult (2000–2004), majd ott végezte mesteri tanulmányait (2005–2006.) is. 2004–2006. között tanársegéd a BBTE-n, majd 2006–2007-ben a képviselőház elnöke, a tanácsadója Bukarestben, 2007 decemberétől 2009 júliusáig pedig európai parlamenti képviselő a Nemzeti Liberális Párt (PNL) színeiben. 2009 decemberében megalapította a Think Outside the Box online platformot, amelynek vezetője és újságírója volt 2011 áprilisáig, amikor átült a WWF Románia igazgatói székébe, ahol 2017 augusztusáig maradt. Ezt követte egy év a WWF Korea ügyvezető elnökeként, jelenleg pedig a Trend Consult business consulting leadership osztályát vezeti.